

முதல் வாசகம் : தொடக்க நூல் 22 : 1 - 19

அந்நாட்களில் கடவுள் ஆபிரகாமைச் சோதித்தார். அவர் அவரை நோக்கி, ஆபிரகாம்! என, அவரும் “இதோ! அடியேன்” என்றார். அவர், “உன் மகனை, நீ அன்புகூரும் உன் ஒரேமகனான ஈசாக்கை அழைத்துக்கொண்டு மோரியா நிலப்பகுதிக்குச் செல். அங்கு நான் உனக்குக் காட்டும் மலைகளில் ஒன்றின்மேல் எரிபலியாக அவனை நீ பலியிடவேண்டும்” என்றார். அவ்வாறே ஆபிரகாம் அதிகாலையில் எழுந்து தமது கழுதைக்குச் சேணமிட்டு, தம் வேலைக்காரருள் இருவரையும் தம்மகன் ஈசாக்கையும் அழைத்துக்கொண்டு எரி பலிக்கு வேண்டிய விறகுக் கட்டைகளை வெட்டிய பின், கடவுள் தமக்குக் குறிப்பிட்டிருந்த இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றார். மூன்றாம் நாள் ஆபிரகாம் கண்களை உயர்த்தி அந்த இடத்தைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்தார். உடனே ஆபிரகாம் தம் வேலைக்காரர்களை நோக்கி, “நீங்கள் கழுதையோடு இங்கேயே காத்திருங்கள். நானும், பையனும் அவனிடம் சென்று வழிபாடு செய்தபின் உங்களிடம் திரும்பி வருவோம்” என்றார். பின் ஆபிரகாம் எரி பலிக்கு வேண்டிய விறகுக் கட்டைகளை எடுத்துத் தம் மகன் ஈசாக்கின் மீது வைத்தார். நெருப்பையும் கத்தியையும் தம் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். இவ்வாறு இருவரும் சேர்ந்து சென்றனர். அப்பொழுது, “அப்பா!” என, அவர், “என்ன? மகனே!” என்றுகேட்டார். அதற்கு அவன், “இதோ நெருப்பும் விறகுக் கட்டைகளும் இருக்கின்றன. எரிபலிக்கான ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?” என்று வினவினான். அதற்கு ஆபிரகாம், “எரிபலிக்கான ஆட்டுக் குட்டியைப் பொறுத்தமட்டில், கடவுளே பார்த்துக்கொள்வார் மகனே” என்றார். இருவரும் சேர்ந்து தொடர்ந்து நடந்தனர். ஆபிரகாமுக்குக் கடவுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிய இடத்தை அவர்கள் அடைந்தனர். அங்கே ஆபிரகாம் ஒருபலிபீடம் அமைத்து அதன்மேல் விறகுக் கட்டைகளை அடுக்கி வைத்தார். பின் தம்மகன் ஈசாக்கைக் கட்டி, பீடத்தின் மீதிருந்த விறகுக் கட்டைகளின் மேல் கிடத்தினார். ஆபிரகாம் தம்மகனை வெட்டுமாறு தம் கையைநீட்டிக் கத்தியைக் கையிலெடுத்தார். அப்பொழுது ஆண்டவரின் தூதர் வானத்தினின்று “ஆபிரகாம்! ஆபிரகாம்” என்று கூப்பிட, அவர் “இதோ! அடியேன்” என்றார். அவர், “பையன்மேல் கை வைக்காதே. அவனுக்கு எதுவும் செய்யாதே. உன் ஒரேமகனையும் எனக்குப் பலியிட நீ தயங்கவில்லை என்பதிலிருந்து நீ கடவுளுக்கு அஞ்சபவன் என்று இப்போது நான் அறிந்து கொண்டேன்” என்றார். அப்பொழுது ஆபிரகாம் தம்மகனை உயர்த்திப்பார்த்தார். இதோ, முட் செடிகளில் கொம்புமாட்டிக்கொண்டு நின்ற ஓர் ஆட்டுக்கிடாயைக் கண்டார். உடனே ஆபிரகாம் அங்கு சென்று அந்தக் கிடாயைப் பிடித்துத் தம்மகனுக்குப் பதிலாக எரிபலியாக்கினார். எனவே, ஆபிரகாம் அந்த இடத்திற்கு “யாவேயிரே” என்றுபெயரிட்டார். ஆதலால்தான் “மலையில் ஆண்டவர் பார்த்துக்கொள்வார்” என்று இன்றுவரை வழங்கி வருகிறது. ஆண்டவரின் தூதர் ஆபிரகாமை வானத்தினின்று மீண்டும் அழைத்து, “ஆண்டவர் கூறுவது இதுவே! நான் என்மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். உன் ஒரேமகனை எனக்குப் பலியிடத் தயங்காமல் நீ இவ்வாறு செய்தாய். ஆதலால் நான் உன்மீது உண்மையாகவே ஆசி பொழிந்து விண்மீன்களைப் போலவும் கடற்கரை மணலைப் போலவும் உன் வழிமரபைப் பலுகிப் பெருகச் செய்வேன். உன் வழிமரபினர் தம்பகைவர்களின் வாயிலை உரிமையாக்கிக்கொள்வர். மேலும், நீ என்குரலுக்குச் செவிகொடுத்த தனனால் உலகின் அனைத்து இனத்தவரும் உன் வழிமரபின் மூலம் தங்களுக்கு ஆசி கூறிக்கொள்வர்” என்றார். பின் ஆபிரகாம் தம் வேலைக்காரரிடம் திரும்பி வந்தார். அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பெயேர்செபாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். அங்கேயே ஆபிரகாம் வாழ்ந்து வந்தார்.

பதில்பாடல் : உயிர் வாழ்வோர் நாட்டில், நான் ஆண்டவர் திருமுன் வாழ்ந்திடுவேன்.

நற்செய்தி : மத்தேயு 9 : 1 - 8

அக்காலத்தில், இயேசு படகேறி மறு கரைக்குச் சென்று தம் சொந்த நகரை அடைந்தார். அப்பொழுது சிலர் முடக்குவாதமுற்ற ஒருவரைக் கட்டிலில் கிடத்தி அவரிடம் கொண்டுவந்தனர். இயேசு அவர்களுடைய நம்பிக்கையைக் கண்டு முடக்குவாதமுற்றவரிடம், “மகனே, துணிவோடிரு, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்றார். அப்பொழுது மறைநூல் அறிஞர்கள் சிலர், “இவன் கடவுளைப் பழிக்கிறான்” என்று தமக்குள் சொல்லிக் கொண்டனர். அவர்களுடைய சிந்தனைகளை இயேசு அறிந்து அவர்களை நோக்கி, “உங்கள் உள்ளங்களில் நீங்கள் தீயன சிந்திப்பதேன்? உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்பதா, “எழுந்து நட” என்பதா, எது எளிது? மண்ணுலகில் பாவங்களை மன்னிக்க மாஸிட மகனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்” என்றார். பின்பு அவர் முடக்குவாதமுற்றவரை நோக்கி, “நீ எழுந்து உன்னுடைய கட்டிலைத் தூக்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போ” என்றார். அவரும் எழுந்து தமது வீட்டுக்குப் போனார். இதைக் கண்ட மக்கள் கூட்டத்தினர் அச்சமுற்றனர். இத்தகைய அதிகாரத்தை மனிதருக்கு அளித்த கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

தியானம்: இன்று அன்னையாம் திரு அவை கடந்த 1271ல் பிறந்து 1136ல் இறந்த போத்துக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த புனிதை எலிசபெத்தை நினைவு கூருகின்றோம். இந்தப் புனிதை அருகில் ஒரு புறாவை அல்லது ஒலிவ மரக்கிளை ஒன்றை வைத்தே சித்தரித்துள்ளதனை நாம் காணலாம். தனது 12வது வயதிலேயே போத்துக்கல் நாட்டின் அரசனாக இருந்த டெனிஸ் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கணவனுக்குப் பிராமாணிக்கமாக வாழ்ந்து இறை நம்பிக்கையில் மிகுந்தவராக இருந்ததால் வறிய மக்களது நம்பிக்கைக்குரிய தோழியாக விண்ணுலகில் உள்ள கடவுளது பராமரிப்பில் இவ்வுலக வாழ்வில் எதிர்ப்புக்களையும் துன்பங்களைச் சந்தித்து 1336ல் இறையடி சேர்ந்தார். இன்றைய நற்செய்தியிலும் இறை நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்தவர்களது செய்கையால் ஆண்டவர் இயேசு முடக்குவாதமுற்ற ஒருவரைக் குணமாக்குவதனை காணுகிறோம். “மகனே, துணிவோடிரு, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்று கூறும் இறைமகன் இயேசுவின் இனிமையான, இதமான நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகளால் ஆண்டவர் இயேசு கருணையும், அன்பும் மிக்கவர் என்பது தெளிவாகிறது. அவரது அன்பு என்றும் மாறாதது. நீதிமான்கள் மேலும் பாவிகள் மேலும் சமனாக மழையைப் பெய்யச் செய்பவர். அதனாலேயே பலவிதமான பாவப்பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமையாகி திமிர்வாதக்காரன் போன்று எழ முடியாதவாறு வாழும் எம்மையும் இறைமகன் இயேசு அன்பு செய்கின்றார் என்று திருமறை தெரிவிக்கின்றது. அந்த அன்பினாலேயே எங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன எனக்கூறித் தைரியப்படுத்தி ஆண்டவர் இயேசு திடப்படுத்துகிறார். நாங்கள் ஆண்டவர் இயேசுவை விசுவசித்து ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பதற்காக அவர் எம்மை அன்பு செய்யவில்லை. மாறாக அவர் எம்மை அன்பு செய்வதனாலேயே, எமது பாவங்களுக்காகத் தமது உயிரையும் கொடுக்கச் சித்தம் கொண்டவர் என்பதே உண்மை. இந்த உலகில் எவராலும் தரமுடியாத மாபெரும் வரப்பிரசாதமான பாவமன்னிப்பினை எமக்கு வழங்கியுள்ளார். எம்மைத் தமது சுவீகாரப் பிள்ளைகளாக ஏற்றுள்ளார். ஆனால் பாவிகளான நாம் அவரை எமது தனிப்பட்ட வாழ்வில் எந்தளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம்?. எமது உதட்டளவிலா? அல்லது உள்ளத்தின் ஆழத்திலா? திமிர்வாதக்காரன் படுக்கையைவிட்டு எழ முடியாதது போன்று எதற்காக நாம் இன்னமும் எமது பாவப்பழக்கங்களை விட்டுவிட முடியாதவாறு விழுந்து கிடக்கவேண்டும்.? நாம் எழுந்து எமது பரலோக தகப்பனின் இல்லம் தேடிநடப்போமா?